

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci

NICOL SVÁROVSKÉ, *Dionýsos versus Morfeus: zdraví a nemoc v Nietzschevě filosofii*

(Praha: FHS UK, 2010)

Záměr a charakter předložené práce:

Dionýsos je u Nietzscheho spojen s tragickým chápáním světa, oproti kterému lze s narkotizující tendencí sókratovské filosofie spojit jméno Morfea. Autorka pak obě tendence pojednává v perspektivě kategorií zdraví a nemoci, pojatých ovšem metafysicky ve vztahu k motivu vůle. V této souvislosti pak jako další klíčové motivy vystupují smrt a znovuzrození tragédie.

Souběžně jsou tyto motivy pojednávány v souvislosti se IV. dílem knihy *Tak pravil Zarathustra*, kterou chce autorka ukázat jako podstatnou pro porozumění problematiky Nietzscheových pojmů vyššího člověka a věčného návratu.

Záměr autorka naplňuje postupným výkladem parafrázovaných klíčových pasáží Nietzscheových textů. Výklady jsou převážně vázány na původní text, alternativních interpretací se využívá pouze v malé míře.

Komentář:

Celkový vytyčený záměr se autorce podařil naplnit. Vedle toho lze na práci vyzdvihnout, že autorka předvedla výbornou obeznamenost s Nietzscheovými texty a zároveň osobní samostatnost při jejich zpracování.

Nicméně v tom tkví i jistý problém, který se na práci podepisuje a který zároveň souvisí s přílišnou vázaností výkladu na Nietzscheovy texty. Stylisticky je práce budována tak, že kombinuje citáty s parafrázemi a s vlastními výklady. Přílišná vázanost na původní text však pro čtenáře mnohdy stírá rozdíl mezi parafrází a vlastním autorčíným výkladem. Tím také ustupují do pozadí některé autorčiny zajímavé interpretace. Totéž pak platí i pro použití alternativních interpretací od jiných autorů.

Dalším – opět stylistickým, nikoli věcně obsažným – problémem je, že při rozvíjení dílčích výkladů se málo zohledňuje to, jak souvisejí a směřují k naplňování celkového záměru, takže ten se pak ztrácí ze zřetele a čtenář, ačkoli může souhlasit s předvedenými interpretacemi, nemusí zrovna vždy vidět, kam vlastně celkově míří.

To autorka do značné míry kompenzuje v závěrečných pasážích, zvl. pak v § 6 „Nadčlověk a poslední člověk“, který chápu jako vlastní zhutněný věcný závěr práce, následný formální závěr pak představuje spíše jen rekapitulaci postupu celé práce.

Práce pracuje s českými překlady Nietzscheho děl, k nimž jsou přibrány kromě českých interpretací i některé cizojazyčné komentáře.

Po formální stránce je práce naprosto v pořádku.

Celkové hodnocení:

Prokázaná obeznámenost s Nietzscheho dílem, interpretační samostatnost autorky i naplnění záměru řadí předloženou práci do kategorie „výborné“. Avšak stylistické naplnění celkově kvalitu práce sráží. Čili práci k obhajobě doporučuji, před obhajobou hodnotím mezi výborně a velmi dobře. O definitivním hodnocení rozhodne průběh obhajoby.

Otázka pro obhajobu:

Autorka v jisté fázi výkladu pracuje s dvěma pojmy vůle – pozitivní a negativní. Zajímalo by mě, jak tomu lze rozumět ve vztahu k vůli k moci, která se stává v pozdějších Nietzscheho dílech tím, co je vše.

Lze tedy vztahu pozitivní a negativní vůle rozumět jako dvěma svébytným vůlím, anebo jako nějakému vnitřnímu rozdělování jedné vůle?

V Těptíně 12. července 2010

Mgr. Jaroslav Novotný, Ph.D.